

Europeiska unionens officiella tidning

L 297

Svensk utgåva

Lagstiftning

fyrtionionde årgången

26 oktober 2006

Innehållsförteckning

I Rättsakter vilkas publicering är obligatorisk

.

II Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk

Rådet

2006/719/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 5 oktober 2006 om gemenskapens anslutning till Haagkonferensen för internationell privaträtt** 1

II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 5 oktober 2006

om gemenskapens anslutning till Haagkonferensen för internationell privaträtt

(2006/719/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 61 c jämförd med artikel 300.2 första stycket och artikel 300.3 andra stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets samtycke ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

- (1) Syftet med Haagkonferensen för internationell privaträtt (nedan kallad "Haagkonferensen") är att arbeta för att gradvis förenhetliga reglerna inom privaträtten. Haagkonferensen har till dags dato antagit ett stort antal konventioner på olika områden inom internationell privaträtt.
- (2) Sedan Amsterdamfördragets ikraftträdande har gemenskapen haft behörighet att anta regler om samarbete i civilrättsliga frågor med gränsöverskridande följder i den omfattning som krävs för att den inre marknaden skall fungera. Gemenskapen har utövat sina befogenheter genom att anta ett antal rättsakter, varav många, helt eller delvis, sammanfaller med Haagkonferensens arbetsområden.
- (3) Det är mycket viktigt att gemenskapen ges en status som motsvarar dess nya roll som en betydande internationell aktör på området civilrättsligt samarbete och att den kan utöva sina externa befogenheter genom att delta som fullvärdig medlem i förhandlingarna om Haagkonferensens konventioner inom sina behörighetsområden.
- (4) Genom ett beslut av den 28 november 2002 bemyndigade rådet kommissionen att förhandla om villkoren och reglerna för att gemenskapen skulle kunna ansluta sig till Haagkonferensen.

- (5) Genom en gemensam skrivelse till Haagkonferensen av den 19 december 2002 från kommissionen och ordförandeskapet, ansökte gemenskapen om att bli medlem av Haagkonferensen och begärde att förhandlingar skulle inledas.
- (6) I april 2004 uttryckte Haagkonferensens särskilda kommitté för allmänna frågor och politik den enhälliga åsikten att gemenskapen av principskäl skulle bli medlem av Haagkonferensen och beslutade om vissa kriterier och förfaranden för gemenskapens medlemskap.
- (7) I juni 2005 antog Haagkonferensens diplomatiska konferens med konsensus de ändringar av stadgan för Haagkonferensen (nedan kallad "stadgan") som är nödvändiga för att en regional organisation för ekonomisk integration skall kunna ansluta sig, och Haagkonferensens medlemmar uppmanades sedan att om möjligt inom nio månader rösta om ändringarna.
- (8) Ändringarna av stadgan kommer att träda i kraft tre månader efter det att generalsekreteraren för Haagkonferensen har informerat medlemmarna om att den två-tredjedelsmajoritet som krävs för att ändra stadgan har uppnåtts. Snart efter det att ändringarna trätt i kraft kommer rådet för allmänna frågor och politik att vid ett extra möte formellt besluta om gemenskapens anslutning till Haagkonferensen.
- (9) Resultatet av förhandlingarna om översynen av stadgan är tillfredsställande med hänsyn till gemenskapens intressen.
- (10) Enligt artikel 2A i den reviderade stadgan har gemenskapen, i egenskap av regional organisation för ekonomisk integration, rätt att bli medlem av Haagkonferensen.

⁽¹⁾ Ännu ej offentliggjort i EUT.

- (11) Gemenskapen bör ansluta sig till Haagkonferensen.
- (12) I enlighet med artikel 3 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Förenade kungarikets och Irlands ställning, deltar Förenade kungariket och Irland i antagandet av detta beslut.
- (13) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i det till fördraget om Europeiska unionen och fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen fogade protokollet om Danmarks ställning deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt i Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Enda artikel

1. Gemenskapen skall ansluta sig till Haagkonferensen för internationell privaträtt (nedan kallad "Haagkonferensen") genom den förklaring, som återges i bilaga I till detta beslut, om att den godtar stadgan för Haagkonferensen (nedan kallad "stadgan"), så snart Haagkonferensen har fattat sitt formella beslut om att godkänna gemenskapen som medlem.

2. Gemenskapen skall också deponera en behörighetsförklaring, som återges i bilaga II till detta beslut, med angivande av de områden på vilka den fått överta behörighet från sina medlemsstater samt en förklaring om vissa frågor som rör Haagkonferensen som återges i bilaga III till detta beslut.

3. Rådets ordförande bemyndigas härmed att genomföra de förfaranden som kan komma att krävas för att punkterna 1 och 2 skall ges verkan.

4. Texten till stadgan har bifogats detta beslut som bilaga IV.

5. I detta beslut skall med *medlemsstat* avses alla medlemsstater utom Danmark.

Utfärdat i Luxemburg den 5 oktober 2006.

På rådets vägnar

K. RAJAMÄKI

Ordförande

BILAGA I

Instrument om anslutning till Haagkonferensen för internationell privaträtt

J.H.A. VAN LOON
Generalsekreterare
Haagkonferensen för internationell privaträtt
Scheveningseweg 6
2517 HAAG
Nederländerna

Herr generalsekreterare,

Jag har äran meddela Er att Europeiska gemenskapen har beslutat att ansluta sig till Haagkonferensen för internationell privaträtt. Jag ber Er därför ta emot detta instrument, varigenom Europeiska gemenskapen godtar stadgan för Haagkonferensen för internationell privaträtt i enlighet med artikel 2A däri. Jag bifogar en förklaring från Europeiska gemenskapen med angivande av de frågor för vilka den fått överta behörighet från sina medlemsstater samt en förklaring om vissa områden som gäller Haagkonferensen för internationell privaträtt.

Europeiska gemenskapen godtar formellt och utan förbehåll de skyldigheter som följer av medlemskapet i Haagkonferensen för internationell privaträtt, i enlighet med stadgan, och åtar sig formellt att fullgöra sina skyldigheter från anslutningsdagen.

Högaktningfullt

Ordförande för Europeiska unionens råd

BILAGA II

Europeiska gemenskapens behörighetsförklaring med angivande av de områden för vilka den fått överta behörighet från sina medlemsstater

1. Denna förklaring lämnas i enlighet med artikel 2A.3 i stadgan för Haagkonferensen för internationell privaträtt och anger de områden för vilka Europeiska gemenskapen fått överta behörighet från sina medlemsstater.
2. Europeiska gemenskapen har behörighet att besluta om allmänna och specifika åtgärder i fråga om internationell privaträtt på olika områden i dess medlemsstater. Vad gäller frågor inom Haagkonferensens arbetsområde har Europeiska gemenskapen enligt avdelning IV i EG-fördraget bland annat behörighet att besluta om åtgärder som rör civilrättsligt samarbete med gränsöverskridande följder, i den mån de behövs för att den inre marknaden skall fungera väl (artikel 61 c och artikel 65 i EG-fördraget). Sådana åtgärder är exempelvis
 - a) förbättring och förenkling av systemet för gränsöverskridande delgivning av rättegångshandlingar och utomrättsliga handlingar, samarbete som rör bevisupptagning, erkännande och verkställighet av domstolsavgöranden och utomrättsliga avgöranden i mål och ärenden av civil och kommersiell natur,
 - b) främjande av förenligheten mellan tillämpliga bestämmelser i medlemsstaterna om lagval och om domstolars behörighet,
 - c) undanröjande av sådant som hindrar civilrättsliga förfaranden från att fungera väl, om nödvändigt genom att främja förenligheten mellan civilprocessrättsliga regler som är tillämpliga i medlemsstaterna.
3. På de områden där Europeiska gemenskapen inte är ensam behörig skall den i överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den föreslagna åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och de därför, på grund av den föreslagna åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås av Europeiska gemenskapen. Europeiska gemenskapens åtgärder får inte gå utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
4. Dessutom har Europeiska gemenskapen behörighet på andra områden som kan omfattas av Haagkonferensens konventioner, exempelvis i fråga om den inre marknaden (artikel 95 i EG-fördraget) eller konsumentskydd (artikel 153 i EG-fördraget).
5. Europeiska gemenskapen har utnyttjat sin behörighet genom att anta ett antal rättsakter enligt artikel 61 c i EG-fördraget, exempelvis följande:
 - Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden.
 - Rådets förordning (EG) nr 1348/2000 av den 29 maj 2000 om delgivning i medlemsstaterna av handlingar i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.
 - Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område.
 - Rådets förordning (EG) nr 1206/2001 av den 28 maj 2001 om samarbete mellan medlemsstaternas domstolar i fråga om bevisupptagning i mål och ärenden av civil eller kommersiell natur.
 - Rådets direktiv 2003/8/EG av den 27 januari 2003 om förbättring av möjligheterna till rättslig prövning i gränsöverskridande tvister genom fastställande av gemensamma minimiregler för rättshjälp i sådana tvister.
 - Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000.
 - Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 805/2004 av den 21 april 2004 om införande av en europeisk exekutionstitel för obestridda fordringar.

Bestämmelser om internationell privaträtt återfinns också i annan gemenskapslagstiftning, särskilt på områdena konsumentskydd, försäkringar, finansiella tjänster och immateriella rättigheter. De gemenskapsdirektiv som påverkas av Haagkonventionen om den lagstiftning som gäller vissa rättigheter rörande värdepapper som innehas av en mellanhand antogs på grundval av artikel 95 i EG-fördraget.

6. Även om det inte förekommer någon direkt hänvisning till extern behörighet i EG-fördraget, visar rättspraxis från Europeiska gemenskapernas domstol att de bestämmelser i EG-fördraget som avses ovan inte bara utgör den rättsliga grunden för gemenskapsintern lagstiftning utan också för de internationella avtal som gemenskapens ingår. Gemenskapen kan ingå internationella avtal när den interna behörigheten redan har utnyttjats för att fatta beslut om att införa en gemensam politik enligt ovan, eller om det internationella avtalet är nödvändigt för att uppnå något av Europeiska gemenskapens mål ⁽¹⁾. Gemenskapens externa behörighet är exklusiv i den utsträckning som ett internationellt avtal påverkar interna gemenskapsregler eller ändrar deras tillämpningsområde ⁽²⁾. När detta är fallet är det inte medlemsstaterna utan gemenskapen som skall ingå externa åtaganden med tredjeländer eller internationella organisationer. Ett internationellt avtal kan helt eller endast i viss utsträckning omfattas av gemenskapsbehörigheten.
7. Gemenskapslagstiftning är vanligen bindande för alla medlemsstater. Enligt avdelning IV i EG-fördraget, som innehåller den rättsliga grunden för civilrättsligt samarbete, gäller särskilda regler för Danmark, Irland och Storbritannien. Åtgärder som vidtas enligt avdelning IV i EG-fördraget är inte bindande för Danmark eller tillämpliga där. Irland och Storbritannien deltar i rättsakter som antas enligt avdelning IV i EG-fördraget om de meddelar rådet därom. Irland och Förenade kungariket har beslutat att delta i alla åtgärder som förtecknas i punkt 5 ovan.
8. Omfattningen av den behörighet som medlemsstaterna har överfört till Europeiska gemenskapen i enlighet med EG-fördraget är till sin natur sådan att den utvecklas kontinuerligt. Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater kommer att se till att alla ändringar i gemenskapens behörigheter omgående meddelas till Haagkonferensens generalsekreterare, i enlighet med artikel 2A.4 i stadgan.

⁽¹⁾ Domstolens yttrande 1/76, REG 1977, s. 741. Domstolens yttrande 2/91, REG 1993, s. I-1061. Mål 22/70 ("AETR"), kommissionen mot rådet, REG 1971, s. 263. Mål C-467/98 ("open skies"), kommissionen mot Danmark, REG 2002, s. I-9519.

⁽²⁾ Mål 22/70 ("AETR"), kommissionen mot rådet. Mål C-467/98 ("open skies"), kommissionen mot Danmark.

*BILAGA III***Gemenskapens förklaring om vissa frågor avseende Haagkonferensen för internationell privaträtt**

Europeiska gemenskapen eftersträvar att undersöka huruvida det ligger i dess eget intresse att ansluta sig till befintliga Haagkonventioner för vilka det finns gemenskapsbehörighet. I de fall där det föreligger ett intresse kommer Europeiska gemenskapen i samarbete med Haagkonferensen att göra allt för att komma till rätta med de svårigheter som beror på avsaknad av bestämmelser för att en regional organisation för ekonomisk integration skall kunna ansluta sig till dessa konventioner.

Dessutom eftersträvar Europeiska gemenskapen att göra det möjligt för företrädare för Haagkonferensens permanenta byrå att närvara vid expertmöten organiserade av Europeiska gemenskapernas kommission, där frågor som rör Haagkonferensen diskuteras.

BILAGA IV

STATUTE OF THE HAGUE CONFERENCE ON PRIVATE INTERNATIONAL LAW

The Governments of the countries hereinafter specified:

the Federal Republic of Germany, Austria, Belgium, Denmark, Spain, Finland, France, Italy, Japan, Luxembourg, Norway, the Netherlands, Portugal, the United Kingdom of Great Britain and Northern Ireland, Sweden and Switzerland;

In view of the permanent character of the Hague Conference on Private International Law;

Desiring to stress that character;

Having, to that end, deemed it desirable to provide the Conference with a Statute;

Have agreed upon the following provisions:

Article 1

The purpose of the Hague Conference is to work for the progressive unification of the rules of private international law.

Article 2

Members of the Hague Conference on Private International Law are the States which have already participated in one or more Sessions of the Conference and which accept the present Statute.

Any other State, the participation of which is from a juridical point of view of importance for the work of the Conference, may become a Member. The admission of new Member States shall be decided upon by the Governments of the participating States, upon the proposal of one or more of them, by a majority of the votes cast, within a period of six months from the date on which that proposal is submitted to the Governments.

The admission shall become effective upon the acceptance of the present Statute by the State concerned.

Article 2A

1. The Member States may, at a meeting concerning General Affairs and Policy where the majority of Member States is present, by a majority of the votes cast, decide to admit also as a Member any Regional Economic Integration Organisation which has submitted an application for membership to the Secretary General. References to Members under this Statute shall include such Member Organisations, except as otherwise expressly provided. The admission shall become effective upon the acceptance of the Statute by the Regional Economic Integration Organisation concerned.
2. To be eligible to apply for membership of the Conference, a Regional Economic Integration Organisation must be one constituted solely by sovereign States to which its Member States have transferred competence over a range of matters within the purview of the Conference, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.
3. Each Regional Economic Integration Organisation applying for membership shall, at the time of such application, submit a declaration of competence specifying the matters in respect of which competence has been transferred to it by its Member States.
4. Each Member Organisation and its Member States shall ensure that any change regarding the competence of the Member Organisation or in its membership shall be notified to the Secretary General, who shall circulate such information to the other Members of the Conference.
5. Member States of the Member Organisation shall be presumed to retain competence over all matters in respect of which transfers of competence have not been specifically declared or notified.
6. Any Member of the Conference may request the Member Organisation and its Member States to provide information as to whether the Member Organisation has competence in respect of any specific question which is before the Conference. The Member Organisation and its Member States shall ensure that this information is provided on such request.

7. The Member Organisation shall exercise membership rights on an alternative basis with its Member States that are Members of the Conference, in the areas of their respective competences.

8. The Member Organisation may exercise on matters within its competence, in any meetings of the Conference in which it is entitled to participate, a number of votes equal to the number of its Member States which have transferred competence to the Member Organisation in respect of the matter in question, and which are entitled to vote in and have registered for such meetings. Whenever the Member Organisation exercises its right to vote its Member States shall not exercise theirs, and conversely.

9. 'Regional Economic Integration Organisation' means an international organisation that is constituted solely by sovereign States, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters.

Article 3

1. The Council on General Affairs and Policy (hereafter the Council), composed of all Members, has charge of the operation of the Conference. Meetings of the Council shall, in principle, be held annually.

2. The Council ensures such operation through a Permanent Bureau the activities of which it directs.

3. The Council shall examine all proposals intended to be placed on the agenda of the Conference. It shall be free to determine the action to be taken on such proposals.

4. The Netherlands Standing Government Committee, instituted by Royal Decree of February 20 1897 with a view to promoting the codification of private international law, shall, after consultation with the Members of the Conference, determine the date of the Diplomatic Sessions.

5. The Standing Government Committee shall address itself to the Government of the Netherlands for the convocation of the Members. The Chair of the Standing Government Committee presides over the Sessions of the Conference.

6. The Ordinary Sessions of the Conference shall, in principle, be held every four years.

7. If necessary, the Council may, after consultation with the Standing Government Committee, request the Government of the Netherlands to convene the Conference in Extraordinary Session.

8. The Council may consult the Standing Government Committee on any other matter relevant to the Conference.

Article 4

1. The Permanent Bureau shall have its seat at The Hague. It shall be composed of a Secretary General and four Secretaries who shall be appointed by the Government of the Netherlands upon presentation by the Standing Government Committee.

2. The Secretary General and the Secretaries must possess appropriate legal knowledge and practical experience. In their appointment account shall also be taken of diversity of geographic representation and of legal expertise.

3. The number of Secretaries may be increased after consultation with the Council and in accordance with Article 9.

Article 5

Under the direction of the Council, the Permanent Bureau shall be charged with:

(a) the preparation and organisation of the Sessions of the Hague Conference and the meetings of the Council and of any Special Commissions;

(b) the work of the Secretariat of the Sessions and meetings envisaged above;

(c) all the tasks which are included in the activity of a secretariat.

Article 6

1. With a view to facilitating communication between the Members of the Conference and the Permanent Bureau, the Government of each of the Member States shall designate a national organ and each Member Organisation a contact organ.

2. The Permanent Bureau may correspond with all the organs so designated and with the competent international organisations.

Article 7

1. The Sessions and, in the interval between Sessions, the Council, may set up Special Commissions to prepare draft Conventions or to study all questions of private international law which come within the purpose of the Conference.
2. The Sessions, Council and Special Commissions shall, to the furthest extent possible, operate on the basis of consensus.

Article 8

1. The budgeted costs of the Conference shall be apportioned among the Member States of the Conference.
2. A Member Organisation shall not be required to contribute in addition to its Member States to the annual budget of the Conference, but shall pay a sum to be determined by the Conference, in consultation with the Member Organisation, to cover additional administrative expenses arising out of its membership.
3. In any case, travelling and living expenses of the delegates to the Council and the Special Commissions shall be payable by the Members represented.

Article 9

1. The budget of the Conference shall be submitted each year to the Council of Diplomatic Representatives at The Hague for approval.
2. These Representatives shall also apportion among the Member States the expenses which are charged in that budget to the latter.
3. The Diplomatic Representatives shall meet for such purposes under the chairmanship of the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 10

1. The expenses resulting from the Ordinary and Extraordinary Sessions of the Conference shall be borne by the Government of the Netherlands.
2. In any case, the travelling and living expenses of the delegates shall be payable by the respective Members.

Article 11 (French text only)

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent Statut ou aux Règlements.

Article 12

1. Amendments to the present Statute must be adopted by consensus of the Member States present at a meeting concerning General Affairs and Policy.
2. Such amendments shall enter into force, for all Members, three months after they are approved by two thirds of the Member States in accordance with their respective internal procedures, but not earlier than nine months from the date of their adoption.
3. The meeting referred to in paragraph 1 may change by consensus the periods of time referred to in paragraph 2.

Article 13

To provide for their execution, the provisions of the present Statute will be complemented by Regulations. The Regulations shall be established by the Permanent Bureau and submitted to a Diplomatic Session, the Council of Diplomatic Representatives or the Council on General Affairs and Policy for approval.

Article 14

1. The present Statute shall be submitted for acceptance to the Governments of States which participated in one or more Sessions of the Conference. It shall enter into force as soon as it is accepted by the majority of the States represented at the Seventh Session.
2. The statement of acceptance shall be deposited with the Netherlands Government, which shall make it known to the Governments referred to in the first paragraph of this Article.

3. The Netherlands Government shall, in the case of the admission of a new Member, inform all Members of the statement of acceptance of that new Member.

Article 15

1. Each Member may denounce the present Statute after a period of five years from the date of its entry into force under the terms of Article 14(1).

2. Notice of the denunciation shall be given to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiration of the budgetary year of the Conference, and shall become effective at the expiration of the said year, but only with respect to the Member which has given notice thereof.

The English and French texts of this Statute, as amended on..... 200..., are equally authentic.

STATUT DE LA CONFÉRENCE DE LA HAYE DE DROIT INTERNATIONAL PRIVÉ

Les gouvernements des pays ci-après énumérés:

la République fédérale d'Allemagne, l'Autriche, la Belgique, le Danemark, l'Espagne, la Finlande, la France, l'Italie, le Japon, le Luxembourg, la Norvège, les Pays-Bas, le Portugal, le Royaume-Uni de Grande-Bretagne et d'Irlande du Nord, la Suède et la Suisse;

considérant le caractère permanent de la Conférence de La Haye de droit international privé;

désirant accentuer ce caractère;

ayant, à cette fin, estimé souhaitable de doter la Conférence d'un statut;

sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier

La Conférence de La Haye a pour but de travailler à l'unification progressive des règles de droit international privé.

Article 2

Sont membres de la Conférence de La Haye de droit international privé les États qui ont déjà participé à une ou plusieurs sessions de la Conférence et qui acceptent le présent statut.

Peuvent devenir membres tous autres États dont la participation présente un intérêt de nature juridique pour les travaux de la conférence. L'admission de nouveaux États membres est décidée par les gouvernements des États participants, sur proposition de l'un ou de plusieurs d'entre eux, à la majorité des voix émises, dans un délai de six mois, à dater du jour où les gouvernements ont été saisis de cette proposition.

L'admission devient définitive du fait de l'acceptation du présent statut par l'État intéressé.

Article 2A

1. Les États membres de la Conférence peuvent, lors d'une réunion relative aux affaires générales et à la politique rassemblant la majorité d'entre eux, à la majorité des voix émises, décider d'admettre également comme membre toute organisation régionale d'intégration économique qui a soumis une demande d'admission au secrétaire général. Toute référence faite dans le présent statut aux membres comprend ces organisations membres, sauf dispositions contraires. L'admission ne devient définitive qu'après l'acceptation du statut par l'organisation régionale d'intégration économique concernée.

2. Pour pouvoir demander son admission à la Conférence en qualité de membre, une organisation régionale d'intégration économique doit être composée uniquement d'États souverains, et doit posséder des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions qui sont du ressort de la conférence, y compris le pouvoir de prendre des décisions sur ces questions engageant ses États membres.

3. Chaque organisation régionale d'intégration économique qui dépose une demande d'admission présente, en même temps que sa demande, une déclaration de compétence précisant les questions pour lesquelles ses États membres lui ont transféré compétence.

4. Une organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que toute modification relative à la compétence ou à la composition d'une organisation membre est notifiée au secrétaire général, lequel diffuse cette information aux autres membres de la Conférence.

5. Les États membres d'une organisation membre sont réputés conserver leurs compétences sur toute question pour laquelle des transferts de compétence n'ont pas été spécifiquement déclarés ou notifiés.

6. Tout membre de la Conférence peut demander à l'organisation membre et ses États membres de fournir des informations quant à la compétence de l'organisation membre à l'égard de toute question spécifique dont la Conférence est saisie. L'organisation membre et ses États membres doivent s'assurer que ces informations sont fournies en réponse à une telle demande.

7. L'organisation membre exerce les droits liés à sa qualité de membre en alternance avec ses États membres qui sont membres de la conférence, dans leurs domaines de compétence respectifs.

8. L'organisation membre peut disposer, pour les questions relevant de sa compétence, dans toute réunion de la Conférence à laquelle elle est habilitée à participer, d'un nombre de voix égal au nombre de ses États membres qui lui ont transféré compétence sur la matière en question, et qui sont habilités à voter lors de cette réunion et se sont enregistrés pour celle-ci. Lorsque l'organisation membre exerce son droit de vote, ses États membres n'exercent pas le leur, et inversement.

9. «Organisation régionale d'intégration économique» signifie une organisation internationale composée uniquement d'États souverains et qui possède des compétences transférées par ses États membres pour un éventail de questions, y compris le pouvoir de prendre des décisions engageant ses États membres sur ces questions.

Article 3

1. Le fonctionnement de la Conférence est assuré par le conseil sur les affaires générales et la politique (ci-après: le conseil), composé de tous les membres. Les réunions du conseil se tiennent en principe tous les ans.

2. Le conseil assure ce fonctionnement par l'intermédiaire d'un bureau permanent dont il dirige les activités.

3. Le conseil examine toutes les propositions destinées à être mises à l'ordre du jour de la conférence. Il est libre d'apprécier la suite à donner à ces propositions.

4. La commission d'État néerlandaise, instituée par décret royal du 20 février 1897 en vue de promouvoir la codification du droit international privé, fixe, après consultation des membres de la conférence, la date des sessions diplomatiques.

5. La commission d'État s'adresse au gouvernement des Pays-Bas pour la convocation des membres. Le président de la commission d'État préside les sessions de la Conférence.

6. Les sessions ordinaires de la Conférence auront lieu, en principe, tous les quatre ans.

7. En cas de besoin, le conseil peut, après consultation de la commission d'État, prier le gouvernement des Pays-Bas de réunir la Conférence en session extraordinaire.

8. Le conseil peut consulter la commission d'État sur toute autre question intéressant la conférence.

Article 4

1. Le bureau permanent a son siège à La Haye. Il est composé d'un secrétaire général et de quatre secrétaires qui sont nommés par le gouvernement des Pays-Bas sur présentation de la commission d'État.

2. Le secrétaire général et les secrétaires devront posséder des connaissances juridiques et une expérience pratique appropriées. La diversité de la représentation géographique et de l'expertise juridique seront également prises en compte dans leur nomination.

3. Le nombre des secrétaires peut être augmenté après consultation du conseil et conformément à l'article 9.

Article 5

Sous la direction du conseil, le bureau permanent est chargé:

- a) de la préparation et de l'organisation des sessions de la Conférence de La Haye, ainsi que des réunions du conseil et des commissions spéciales;
- b) des travaux du secrétariat des sessions et des réunions ci-dessus prévues;
- c) de toutes les tâches qui rentrent dans l'activité d'un secrétariat.

Article 6

1. En vue de faciliter les communications entre les membres de la Conférence et le bureau permanent, le gouvernement de chacun des États membres doit désigner un organe national, et chaque organisation membre un organe de liaison.

2. Le bureau permanent peut correspondre avec tous les organes ainsi désignés, et avec les organisations internationales compétentes.

Article 7

1. Les sessions, et dans l'intervalle des sessions, le conseil, peuvent instituer des commissions spéciales, en vue d'élaborer des projets de convention ou d'étudier toutes questions de droit international privé rentrant dans le but de la conférence.
2. Les sessions, le conseil et les commissions spéciales fonctionnent, dans toute la mesure du possible, sur la base du consensus.

Article 8

1. Les coûts prévus au budget annuel de la Conférence sont répartis entre les États membres de la conférence.
2. Une organisation membre n'est pas tenue de contribuer au budget annuel de la conférence, en plus de ses États membres, mais verse une somme, déterminée par la Conférence en concertation avec l'organisation membre, afin de couvrir les dépenses administratives additionnelles découlant de son statut de membre.
3. Dans tous les cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués au conseil et aux commissions spéciales sont à la charge des membres représentés.

Article 9

1. Le budget de la Conférence est soumis, chaque année, à l'approbation du conseil des représentants diplomatiques des États membres à La Haye.
2. Ces représentants fixent également la répartition, entre les États membres, des dépenses mises par ce budget à la charge de ces derniers.
3. Les représentants diplomatiques se réunissent, à ces fins, sous la présidence du ministre des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas.

Article 10

1. Les dépenses, résultant des sessions ordinaires et extraordinaires de la conférence, sont prises en charge par le gouvernement des Pays-Bas.
2. En tout cas, les indemnités de déplacement et de séjour des délégués sont à la charge des membres respectifs.

Article 11

Les usages de la Conférence continuent à être en vigueur pour tout ce qui n'est pas contraire au présent statut ou au règlement.

Article 12

1. Les modifications au présent statut doivent être adoptées par consensus des États membres présents lors d'une réunion sur les affaires générales et la politique.
2. Ces modifications doivent entrer en vigueur, pour tous les membres, trois mois après leur approbation, conformément à leurs procédures internes respectives, par les deux tiers des États membres, mais pas avant un délai de neuf mois suivant la date de leur adoption.
3. La réunion mentionnée au paragraphe premier peut, par consensus, modifier les délais mentionnés au paragraphe 2.

Article 13

Les dispositions du présent statut seront complétées par des règlements, en vue d'en assurer l'exécution. Ces règlements seront établis par le bureau permanent et soumis à l'approbation d'une session diplomatique, du conseil des représentants diplomatiques ou du conseil sur les affaires générales et la politique.

Article 14

1. Le présent statut sera soumis à l'acceptation des gouvernements des États ayant participé à une ou plusieurs sessions de la conférence. Il entrera en vigueur dès qu'il sera accepté par la majorité des États représentés à la septième session.
2. La déclaration d'acceptation sera déposée auprès du gouvernement néerlandais, qui en donnera connaissance aux gouvernements visés au premier alinéa de cet article.

3. Le gouvernement néerlandais notifie, en cas d'admission d'un nouveau membre, la déclaration d'acceptation de ce nouveau membre à tous les membres.

Article 15

1. Chaque membre pourra dénoncer le présent statut après une période de cinq ans à partir de la date de son entrée en vigueur aux termes de l'article 14, premier alinéa.

2. La dénonciation devra être notifiée au ministère des affaires étrangères du Royaume des Pays-Bas, au moins six mois avant l'expiration de l'année budgétaire de la conférence, et produira son effet à l'expiration de ladite année, mais uniquement à l'égard du membre qui l'aura notifiée.

Les textes français et anglais du statut, tel que modifié le 200., font également foi.
